

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3270/2021
06.10.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., село ..., чији је пуномоћник Урош Спасојевић, адвокат из ..., против тужене Агенције за привремено запошљавање „ХР Булевар“ ДОО Београд, чији је пуномоћник Маријана Тонић, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизијама парничних странака изјављеним против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 781/21 од 18.06.2021. године, у седници већа одржаној дана 06.10.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 781/21 од 18.06.2021. године у ставу првом изреке.

У преосталом делу ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 781/21 од 18.06.2021. године се **ОДБИЈА**, као неоснована.

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосновани, захтеви парничних странака за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 394/20 од 30.11.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилца тражила да суд поништи као незаконито решење туженог о престанку радног односа број ../19 од 18.12.2019. године, као и све последице које су из истог проистекле, као и да тужилцу врати на рад. Ставом другим изреке, обавезана је тужилца да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 52.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 781/21 од 18.06.2021. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду П1 394/20 од 30.11.2020. године у делу става 1. у погледу престанка радног односа и утврђено да је тужилци радни однос престао дана 20.12.2019. године. Ставом другим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужилце и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 394/20 од 30.11.2020. године у преосталом делу става 1. као и у ставу 2. изреке. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужилце за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, странке су изјавиле ревизије због погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 18/20) Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужене основана против става првог, да је ревизија тужиље делимично основана, такође против става првог изреке, док је ревизија тужиље против преосталог дела неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, следи да је тужиља била запослена код тужене као ... почев од 12.10.2018. године, да јој је решењем о отказу уговора о раду број ../19 од 18.12.2019. године отказан уговор о раду због кршења радне дисциплине и повреде радне обавезе у складу са чланом 102. тачка 2. тачка 39. Правилника о раду и чланом 11. тачка 14. уговора о раду – неоправданим изостанком са посла један или више дана у току месеца, односно непојављивањем на послу више од четири узастопна радна дана, те да јој радни однос престаје закључно са 11.11.2019. године. Тужиља је анексом уговора о раду од 18.09.2019. године премештена у друго радно место – ... јер је код наручиоца услуга привремено настала потреба за обављањем послова на радном месту ... у малопродаји у ..., а у вези са закљученим уговором о сарадњи туженог са наручиоцем услуга „Mivex“ ДОО, код кога је тужиља упућена на рад. Наручилац услуга „Mivex“ ДОО је писменом од 15.12.2019. године обавестио тужену да је тужиља престала да долази на посао почев од 12.11.2019. године, а да претпостављене о разлозима изостанка није обавестила. Како у наредна три дана није доставила туженој потврду о привременој спречености за рад почев од првог дана недоласка на посао, тужена је дана 28.11.2019. године уручила на кућну адресу тужиљи упозорење на постојање разлога за отказ уговора о раду број ../19 од 27.11.2019. године. Тужиља се на упозорење није изјаснила у року од осам дана, па је послодавац донео решење о отказу уговора о раду број ../19 од 18.12.2019. године, које је тужиљи уручено на кућну адресу и од стране тужиље потписано дана 20.12.2019. године.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су правилно применили материјално право, и то члан 179. став 2. тачка 3. Закона о раду, када су одбили захтев тужиље за поништај решења о отказу уговора о раду.

Одредбом члана 179. став 2. тачка 3. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05...75/14) прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако запослени злоупотреби право на одсуство због привремене спречености за рад.

По оцени Врховног касационог суда, правилан је закључак нижестепених судови да је оспорено решење о отказу уговора о раду законито јер су постојали оправдани разлози за престанак радног односа применом члана 179 став 2. тачка 3. Закона о раду. Наиме, тужиља је дана 12.11.2019. године престала да долази на рад у месту рада у ..., а у року од три дана није туженој доставила потврду о привременој спречености за рад, што је била у обавези да учини у складу са чл.103. Закона о раду и чланом 11. тачка 14. уговора о раду број ../18 од 12.10.2018. године, нити је из других разлога оправдала свој изостанак са рада због чега је тужена тужиљи доставила

упозорење на постојање разлога за отказ уговора о раду на које се тужила није изјаснила. Уследило је доношење решења о отказу уговора о раду које је тужила примила и потписала 20.12.2019. године, уз оцену да су без утицаја на другачију одлуку достављене лекарске дознаке за период од 16.11.2019. године, јер не обухватају период од 12.11.2019. до 16.11.2019. године, за који период тужила није оправдала изостанак са рада и за који не поседује потврду о привременој спречености за рад.

Ревизијским наводима тужиле не доводи се у сумњу правилност примене материјалног права нижестепених судова, док се осталим ревизијским наводима које је Врховни касациони суд такође ценио, не доводи у сумњу правилност побијане пресуде у овом делу, због чега их посебно није образлагао.

У погледу датума престанка радног односа из става првог изреке првостепене пресуде, другостепени суд је ову одлуку преиначио утврђујући да је тужилци радни однос престао дана 20.12.2019. године примењујући члан 185. Закона о раду где је прописано да се уговор о раду отказује решењем у писменом облику које мора да се достави запосленом лично, у просторијама послодавца, односно на адресу пребивалишта или боравишта запосленог, те да запосленом престаје радни однос даном достављања решења осим ако овим законом или решењем није одређен други рок, са закључком да је тужилци престао радни однос даном достављања решења 20.12.2019. године.

Међутим, из ревизија тужиле и тужене проистиче да се ревизијским наводима указује на прекорачење тужбеног захтева из члана 407. став 2 ЗПП, јер је другостепеном пресудом досуђено више од онога што је тражено, тако што је у погледу датума престанка радног односа утврђено да је тужилци радни однос престао дана 20.12.2019. године. По становишту Врховног касационог суда другостепени суд је погрешно применио материјално право из члана 185. Закона о раду, где је прописано да запосленом престаје радни однос даном достављања решења, занемаривши став 5. истог члана, где је прописано да запосленом престаје радни однос даном достављања решења осим ако овим законом или решењем није одређен други рок. У конкретном случају закључно са 11.11.2019. године, као последњим даном оправданог изостанка са посла, због чега је тужилци и престао радни однос 11.11.2019. године, када је престала да долази на рад, како је правилно закључио првостепени суд и због чега је пресуда другостепеног суда у ставу првом изреке укинута.

На основу изнетих разлога, а сагласно овлашћењу из члана 414. став 1. и члана 417. став 1. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић